

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

26 JANVIER 1951.

PROJET DE LOI

modifiant le Code des taxes
assimilées au timbre.

AMENDEMENT

PRESENTE PAR LE GOUVERNEMENT.

Art. 4bis (nouveau).

Ajouter un article 4bis libellé comme suit :

« L'article 185 devient l'article 185¹.

» Il est ajouté un article 185² ainsi conçu :

» Article 185¹. — Le montant de la taxe provinciale sur
» les permis et licences visés aux articles 184 et 185¹ ne
» pourra dépasser 10 % de la taxe établie par ces articles.

» Les taxes communales assises sur les mêmes bases
» sont abolies à partir du 1er janvier 1951. Elles ne pour-
» ront être rétablies.

» L'article premier, dernier alinéa, de la loi du 30 juillet
» 1922 est abrogé. »

JUSTIFICATION.

L'article premier de la loi du 30 juillet 1922 relevant le droit de
timbre établi sur les permis de port d'armes de chasse et de chasse
au lévrier et instituant un permis de tenderie aux oiseaux ainsi qu'une
taxe sur les établissements de canardières, dispose, en son dernier
alinéa, que le montant de la taxe provinciale (sur les permis de port
d'armes de chasse et de chasse au lévrier) ne pourra être supérieur
à 20 francs.

Ce montant représentait, à l'époque, le dixième du taux maximum
de la taxe perçue au profit de l'État (taux : 200 francs; réduit à
150 francs pour les chasseurs qui chassent le dimanche seulement);
il n'a pas été modifié depuis.

D'autre part, bien qu'il n'existe pas de maximum légal pour les
taxes communales en la matière, il y a généralement eu accord entre
les départements de l'Intérieur et des Finances pour décider que le
montant cumulé des taxes provinciale et communale ne pourrait excé-
der le maximum prévu pour la taxe provinciale.

Voir :

314 (1949-1950) : Projet de loi.

26 JANUARI 1951.

WETSONTWERP

tot wijziging van het Wetboek der met
het zegel gelijkgestelde taxes.

AMENDEMENT

VOORGESTELD DOOR DE REGERING.

Art. 4bis (nieuw).

Een artikel 4bis inlassen, dat luidt als volgt :

« Artikel 185 wordt artikel 185¹.

» Een artikel 185² wordt toegevoegd, dat luidt als
» volgt :

» Artikel 185¹. — Het bedrag der provincietaxe op de
» bij de artikelen 184 en 185¹ bedoelde verlofbrieven en
» vergunningen mag niet hoger zijn dan 10 % van de bij
» die artikelen gevestigde taxe.

» De op dezelfde grondslagen gevestigde gemeente-
» taxes worden afgeschaft met ingang van 1 Januari 1951.
» Zij mogen niet wederingevoerd worden.

» Artikel 1, laatste lid, van de wet van 30 Juli 1922
» wordt ingetrokken. »

VERANTWOORDING.

Artikel 1 der wet van 30 Juli 1922 waarbij het zegelrecht gesteld
op de verlofbrieven voor het dragen van jachtwapens en voor het
jagen met de hazenwind verhoogd wordt en waarbij een verlofbrief
voor het vogelvangen met netten en een taxe op de inrichtingen van
eendenkooien ingevoerd wordt, bepaalt, in zijn laatste lid, dat het
bedrag der provincietaxe (op de verlofbrieven voor het dragen van
jachtwapens en voor het jagen met de hazenwind) niet hoger dan
20 frank mag zijn.

Dit bedrag vertegenwoordigde toentertijd het tiende van de maxi-
mumvoet der ten bate van de Staat geheven taxe (voet : 200 frank;
verminderd tot 150 frank voor de jagers die slechts 's Zondags jagen);
het werd sindsdien niet gewijzigd.

Anderzijds, ofschoon er ten deze geen wettelijk maximum voor de
gemeentetaxe bestaat, werd er over 't algemeen tussen de departemen-
ten van Binnenlandse Zaken en van Financiën overleg gepleegd om te
beslissen dat het samengevoegd bedrag van de provincie- en gemeente-
taxes niet hoger zou mogen zijn dan het maximum voorzien voor de
provincietaxe.

Zie :

314 (1949-1950) : Ontwerp van wet.

G.

Il paraît s'imposer, eu égard aux majorations successives de la taxe perçue au profit de l'Etat, de relever le plafond de la taxe provinciale.

Il convient, toutefois, pour ce faire, de tenir compte des éléments suivants :

1°) la fixation du plafond de la taxe provinciale à une somme déterminée en fonction seulement du taux *maximum* de la taxe perçue au profit de l'Etat, romprait l'équilibre établi par les taux prévus pour les divers permis. On évite cet écueil en fixant le plafond de l'imposition provinciale à une fraction de la taxe d'Etat. Cette formule a, en outre, l'avantage d'assurer une adaptation automatique en cas de changement des taux établis au profit de l'Etat :

2°) les taux actuels sur la chasse ayant semblé prohibitifs et nuisibles au rendement de l'impôt, et le Gouvernement ayant, pour cette raison, proposé leur réduction, on ne conçoit guère que les pouvoirs provinciaux et locaux puissent être autorisés à superposer à la taxe de l'Etat des impositions qui, ensemble, en augmenteraient la charge de plus de 10 p. c. ;

3°) cette marge de 10 p. c. étant à considérer comme un maximum absolu, le vote, par quelque commune, d'une taxe analogue dont le produit sera d'ailleurs forcément de faible importance, ferait obstacle à l'établissement de la taxe provinciale au taux susdit de 10 p. c. Pour empêcher qu'une large part de la matière imposable n'échappe ainsi aux provinces, sans que des raisons d'intérêt communal tangible puissent le justifier, il s'indique de prohiber l'établissement d'impositions communales sur les bases dont il est question.

Le Ministre des Finances,

Ten aanzien van de achtereenvolgende verhogingen van de ten bate van de Staat geheven taxe schijnt het geboden het plafond van de provincietaxe op te voeren.

Het past echter daartoe rekening te houden met onderstaande gegevens :

1°) de vaststelling van het plafond der provincietaxe op een som bepaald in functie alleen van de *maximumvoet* der taxe geheven ten bate van de Staat zou gedaan maken met het evenwicht geschapen door de voor de verschillende verlofbrieven voorziene voeten. Deze klip wordt vermeden door de hoogtegrens van de provinciale belasting vast te stellen op een fractie van de Rijkstaxe. Deze formule biedt bovendien dit voordeel, dat zij strekt tot automatische aanpassing in geval van verandering van de ten bate van de Staat gevestigde belastingvoeten ;

2°) daar de huidige belastingvoeten op het jagen prohibitief en nadelig voor de belastingopbrengst zijn gebleken en daar de Regering uit dien hoofde voorgesteld heeft die belastingvoeten te verlagen, is het ternauwernood denkbaar dat de provinciale en plaatselijke overheidslichamen er toe gemachtigd zouden worden om, bij de reeds bestaande Rijkstaxe, belastingen te voegen die, gezamenlijk beschouwd, de last derzelve met meer dan 10 t. h. zouden verhogen ;

3°) daar deze marge van 10 t. h. als een volstrekt maximum dient beschouwd, zou het invóeren door een gemeente, van een soortgelijke taxe — waarvan de opbrengst trouwens noodzakelijkerwijze van gering belang zal zijn — de vaststelling van de provincietaxe op bovenbedoelde voet van 10 t. h. in de weg staan. Om te vermijden dat een ruim deel van de belastbare stof aldus de provinciën zou ontgaan, zonder dat tastbare redenen van gemeentelijk belang dit kunnen billijken, is het geraden de vestiging van gemeentebelastingen op de bewuste grondslagen te ontzeggen.

De Minister van Financiën,

J. VAN HOUTTE.

Le Ministre de l'Intérieur,

De Minister van Binnenlandse Zaken,

M. BRASSEUR.